

Evangelí del dimarts de la setmana XV de durant l'any: els miracles criden a la conversió

Evangelí i comentari del
dimarts de la setmana XV de
durant l'any. “Els miracles que
s’han fet en tu”. Per rebre Jesús
no n’hi ha prou de ser visitats:
l’hem d’acollir i deixar-nos-en
canviar per la presència.

Evangelí (*Mt 11, 20-24*)

Aleshores Jesús començà a blasmar
les poblacions on havia fet molts dels

seus miracles, perquè no s'havien convertit:

—Ai de tu, Corazín! Ai de tu, Betsaida! Si a Tir i a Sidó s'haguessin fet els miracles que s'han fet entre vosaltres, ja fa temps que, en senyal de penediment, s'haurien posat cendra i roba de sac i s'haurien convertit. Per això us dic que el dia del judici serà més suportable per a Tir i Sidó que per a vosaltres. I tu, Cafarnaüm, ¿et penses que seràs enaltida fins al cel? Al país dels morts, baixaràs! Perquè si a Sodoma s'haguessin fet els miracles que s'han fet dins teu, encara avui existiria. Per això et dic que el dia del judici serà més suportable per a Sodoma que per a tu.

Comentari

Poques vegades les paraules de Jesús s'inflamen tant com en aquest passatge de l'Evangelí. El Mestre retreu als habitants dels llocs on més temps havia passat. Betsaida era la pàtria de Felip, Andreu i Pere. S'hi havien fet molts miracles i s'hi havien sentit moltes paraules de vida eterna.

Les paraules més dures del Senyor, però, són reservades a Cafarnaüm, la ciutat on va residir bona part de la vida pública. Aquestes ciutats, estimades per Jesús i que van tenir la gràcia de presenciar la missió del Redemptor, no acabaven de creure del tot en la divinitat del Senyor, no s'havien convertit completament.

Jesús anuncia que, si no es converteixen, tindran un destí pitjor que les ciutats paganes de Tir, Sidó i Sodoma, de les quals a l'Antic Testament es profetitzen o es narren càstigs terribles.

Betsaida i Cafarnaüm són imatge de la nostra existència: ciutats petites que Déu ve a visitar, fent-ne casa seva. Per rebre Jesús, però, no n'hi ha prou de ser visitats: l'hem d'acollir i deixar-nos-en canviar per la presència. En aquella època, com avui, no n'hi ha prou de contemplar les meravelles fetes per Déu al món i a la nostra vida. Cal posar-se en camí per a viure la vida nova que ofereix Jesús: fer vida l'Evangelí.

Sant Josepmaria recordava que si això sembla difícil, “la bondat de Déu ens vol fer fàcil el camí. No rebutgem la invitació de Jesús, no li diguem que no, no fem el sord a la seva crida: perquè no hi ha excuses que valguin, no tenim motiu per continuar pensant que no podem” (*És Crist que passa*, 15).

Quan arribi el judici, aquí anunciat explícitament per Jesús, volem que el Senyor ens digui: “Molt bé, servent

bo i fidel! Has estat fidel en poca cosa; jo t'encomanaré molt més. Entra al goig del teu Senyor” (Mt 25, 21).

Giovanni Vassallo // urbancow -
Getty Images Signature

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/gospel/evangelidel-dimarts-de-la-setmana-xv-de-
durant-lany-els-miracles-criden-a-la-
conversio/](https://dev.opusdei.org/ca-es/gospel/evangelidel-dimarts-de-la-setmana-xv-de-durant-lany-els-miracles-criden-a-la-conversio/) (16/08/2025)